

Abusos. Una pregària

Per JoanM el ds., 23/03/2019 - 21:00

No sé què dir davant teu, Déu meu. Estic consternat pel que llegeixo i escolto, pels qui han patit agressions sexuals quan tot just eren infants. També pels qui havien volgut sepultar aquesta ferida i ara els torna.

Et prego que inspiris aquesta Església, com has anat fent durant 2000 anys, com ja fas amb tants "arbres" seus que discretament creixen i floreixen ufanosos en el bosc del món. Les caigudes fan soroll, i trenquen la vida que hi havia al voltant... sigues Tu bàlsam a través nostre, mou-nos a tots a ser autèntics i transparents, a viure l'esperit de l'Evangelí amb audàcia, a dedicar-nos als qui més sofreixen...

Déu viu, ajuda'ns a conduir l'autoritat pels camins del servei, a agenollar-nos per rentar els peus dels qui atenem per més càrrecs i noms que ens posin. Allunya'ns del domini i del poder, que el testimoni que oferim sigui signe d'harmonia i invitació per a tots. En l'Església, en les famílies, en escoles, esports i en tants altres indrets el que portava a situacions així sempre ha estat un abús de poder: per això, et demanem que siguem exemples per a capgirar el poder en servei fins a ser esclaus dels altres per amor, com tu Jesús demanaves. Dona'ns ara la delicadesa i valentia de ser també hospital de campanya i atendre les ferides amb la teva tendresa i comprensió. Amén.